

Poselstwo drugie

Ukończyć bieg

Wersety biblijne: 2 Tm 4:7b; Dz 20:24; 1 Kor 9:24–26; Hbr 12:1–2a.

I. „Bieg ukończyłem” — 2 Tm 4:7b:

- A. Paweł rozpoczął swój bieg w niebiańskim wyścigu po tym, jak Pan wziął go w posiadanie, i nieustannie biegł (1 Kor 9:24–26; Flp 3:12–14), aby go ukończyć (Dz 20:24).
- B. Teraz, pod koniec, triumfalnie obwieścić: „bieg ukończyłem” (2 Tm 4:7b); otrzyma on za to od Pana nagrodę — koronę sprawiedliwości (w. 8).

II. Właściwe życie chrześcijańskie obejmuje wyścig w celu realizacji Bożej ekonomii zgodnej z odwiecznym celem Boga — 1 Kor 9:24; Ef 1:11; 3:11:

- A. Musimy szukać drogi, którą Pan dla nas przygotował, i wiernie nią iść, ponosząc każdy koszt, by całym sercem kontynuować podróż, aż dojdziemy do końca — 2 Tm 4:7.
- B. Podróż, jaką Pan nam wyznaczył, jest wyścigiem, w którym wszyscy musimy biec — Hbr 12:1.
- C. Musimy z wytrwałością biec w wyścigu, który jest przed nami — Hbr 12:1:
  1. Podobnie do apostoła Pawła wszyscy chrześcijanie muszą biec w wyścigu, aby zdobyć nagrodę — nie zbawienie w znaczeniu ogólnym, ale nagrodę w znaczeniu szczególnym — 10:35; 1 Kor 3:14–15; 9:26–27; Flp 3:13–14. 10:35; 1 Kor 3:14–15; 9:26–27; Flp 3:13–14.
  2. Musimy biec w wyścigu z wytrwałością, znosząc sprzeciw z wytrwałością — Hbr 12:2–3.
- D. Biegniemy w chrześcijańskim wyścigu, „odwracając wzrok ku Jezusowi, Sprawcy i Doskonalicielowi naszej wiary” — w. 2a:
  1. Jezus jest Sprawcą wiary, Tym, który daje początek, Wprowadzającym, źródłem i powodem wiary — w. 2:
    - a. Wiara wierzących nie jest w rzeczywistości ich własną wiarą, lecz Chrystusem, który wchodzi w nich, by być ich wiarą — Rz 3:22; Ga 2:16.
    - b. Nasz akt uwierzenia to nasze docenienie Chrystusa — reakcja na Jego pociągającą osobę — Rz 10:17.
    - c. Musimy spoglądać na Jezusa z niepodzielną uwagą, odwracając się od wszystkiego innego — Hbr 12:1–2; Pnp 1:4; Ps 27:4.
    - d. Kiedy patrzymy na Jezusa, On jako życiodajny Duch (1 Kor 15:45b) przelewa w nas siebie, pierwiastek wiary.
  2. Wiara to zdolność konkretyzacji, dzięki której urzeczywistniamy to, czego nie widać lub na co mamy nadzieję, nadajemy temu substancję — Hbr 11:1:
    - a. Musimy ćwiczyć swojego ducha wiary, zespolonego ducha, by wierzyć w to, czego doświadczyliśmy z Pana, oraz o tym mówić — 2 Kor 4:13.
    - b. Wiara znajduje się w naszym duchu, który jest zespolony z Duchem Świętym — 1 Kor 6:17.
  3. Nie patrzemy, nie spoglądamy, na to, co się widzi, lecz na to, czego się nie widzi; to bowiem, co się widzi, jest tymczasowe, to zaś, czego się nie widzi, jest wieczne — 2 Kor 4:18:
    - a. Życie chrześcijańskie to życie według tego, co niewidzialne — Rz 8:24–25; Hbr 11:27; 1 P 1:8; Ga 6:10.
    - b. Degradacja kościoła to odejście od tego, czego się nie widzi, w kierunku tego, co się widzi; odzyskiwanie Pańskie polega na wyprowadzaniu Jego kościoła ze

sfery tego, co się widzi, i wprowadzaniu go w to, czego się nie widzi — J 20:25; 2 Kor 5:7; Rz 8:24–25; 1 P 1:8.

4. Jezus jest Doskonalicielem, Dokończycielem, Dopełnicielem naszej wiary — Hbr 12:2a:
  - a. Jezus jako Dopełniel wiary nieustannie wlewa w nas samego siebie jako pierwiastek i zdolność wiary.
  - b. Kiedy patrzymy na Niego, On usługuje nam niebem, życiem i siłą, wpajając i wlewając w nas wszystko, czym sam jest, byśmy mogli ukończyć niebiański bieg i prowadzić niebiańskie życie na ziemi — 2 Kor 3:18.
  - c. Kiedy będziemy nieustannie odwracać się od wszystkiego i spoglądać na Niego, On dokończy i dopełni naszą wiarę, której potrzebujemy, żeby biec w niebiańskim wyścigu — Hbr 12:1–2a.
- E. Obraz dzieci Izraela niech będzie dla nas zachętą i ostrzeżeniem; ich podróż do pięknej ziemi symbolizuje bieg chrześcijański do naszej pięknej ziemi, wszechzawierającego Chrystusa — 1 Kor 10:1–13:
  1. Zostaliśmy odkupieni przez Chrystusa, wybawieni z więzów szatana i wprowadzeni w objawienie Bożej ekonomii.
  2. Może nam się nie udać osiągnąć celu Bożego powołania, to znaczy możemy nie objąć w posiadanie naszej dobrej ziemi, Chrystusa, ani nie radować się Jego bogactwami ze względu na Boże królestwo; jeśli w tym zawiedziemy, nie będziemy w związku z tym Jego wyrazem w obecnym wieku ani nie będziemy uczestniczyli w najpełniejszym radowaniu się Chrystusem w wieku królestwa — Flp 3:12–14; Mt 25:21, 23.
- F. Ostatni odcinek drogi, jaką dla każdego z nas Bóg wyznaczył, jest najtrudniejszy — por. Mark 6:45–51:
  1. W życiu chrześcijańskim ważne jest to, by szukać drogi, którą Pan nam wyznaczył, i wiernie nią kroczyć.
  2. Możemy być zachwyceni, że obraliśmy właściwy tor, jednak w tym, jak biegniemy i jak go ukończymy, wciąż tkwi pytanie.
- G. Nie powinniśmy się nużyć, słabnąć w naszych duszach z dowolnego powodu (Hbr 12:3); powinniśmy raczej być tymi, którzy biegną w wyścigu do końca:
  1. Nużyć się to być pozbawionym siły w duszy; wszystko zdaje się być na próżno.
  2. Ten, kto upada, ale powstaje, jest najlepszym biegaczem: „Nie śmiej się ze mnie, nieprzyjaciółko moja; choć upadłam, powstanę, choć siedzę w ciemnościach, Jahwe jest światłością moją” — Mi 7:8.
  3. Nie powinniśmy się poddawać, nużyć się bądź mdleć w naszej duszy, ale odwracać się do Jezusa i biec w wyścigu, jaki jest przed nami — Hbr 12:2a.